

монографія. Під заг. ред. І. М. Копотуна, С. В. Петкова, Р. Polian.
Київ: Академія ГУСПОЛ: 2020, Т. 3. С. 78-115.

Конопельський Віктор Ярославович,
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального права та
кримінології Одеського державного
університету внутрішніх справ
Дмитрієнко Юлія Сергіївна,
аспірант кафедри кримінального права та
кримінології Одеського державного
університету внутрішніх справ

ДЖЕРЕЛА КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Як показує вивчення архівних кримінальних проваджень, а також наукової літератури [1, с. 22-28], однією з детермінант, що сприяє вчиненню кримінальних правопорушень у сфері виконання покарань України, є неналежне використання існуючих на практиці джерел кримінологічної інформації щодо особи злочинця та причин і умов, які сформували та дали можливість у подальшому реалізувати її протиправну поведінку у процесі виконання-відбування покарань.

До таких джерел, зокрема, відносяться:

1. Кримінологічна інформація, що міститься в особових справах засуджених [2].

2. Така ж інформація, яка розміщена в інформаційно-пошукових системах правоохоронних органів [3].

3. Інформація, яка є лежить в основі індивідуальних програм соціально-виховної роботи із засудженими (ст. ст. 95-98 Кримінально-виконавчого кодексу (КВК)).

4. Інформація, яка отримана у результаті оперативно-розшукової діяльності в установах виконання покарань (ст. 104 КВК та Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»).

5. Інформація, яка стала наслідком реалізації заходів так званої слідчої профілактики (шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (ст. ст. 246-275 Кримінального процесуального кодексу (КПК)); здійснення інших слідчих (розшукових) дій; використання юридично значущої інформації, отриманої в порядку взаємодії з іншими правоохоронними органами).

6. Інша кримінологічна інформація, яка використовується учасниками сторони обвинувачення у кримінальному провадженні як докази та для встановлення обставин, які підлягають доказуванню (ст. ст. 84-94 КПК).

Саме відсутність належних відомостей, що складають предмет зазначених видів кримінологічної інформації [4, с. 6-54], а також не врахування у повній мірі особливостей її використання у сфері виконання покарань та формальне використання можливостей інформаційно-пошукових систем правоохоронних органів й формують детермінаційний комплекс причин і умов злочинності у зазначеній галузі суспільної діяльності, а в подальшому – сприяють розвитку негативних тенденцій, пов'язаних з повторною та рецидивною злочинністю (ст. ст. 32-34 Кримінального кодексу (КК)).

Таким чином, слід констатувати, що на практиці існує складна прикладна та досить актуальна у сьогоденні проблема, яка має бути вирішена в якості окремого предмета наукового дослідження.

Список використаних джерел

1. Колб О. «Феномен» злочинності України та особливості її детермінації в умовах російської агресії. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. № 1. 2022. С. 22-28. <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2022.1.03>
2. Інструкція про роботу відділів (груп, секторів, старших інспекторів) контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарань та слідчих ізоляторів: затв. наказом Міністерства юстиції України від 08.06.2012 № 847/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.
3. Використання інформаційно-пошукових систем в діяльності поліції. Правові інформаційно-пошукові системи. URL: <https://arm.naiu.kiev.ua> > лєс 3.
4. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології : теорія і практика: у 3 кн. Київ : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. Кн. 3: Практична кримінологія. 320 с.

Корольчук Віктор Володимирович,

начальник відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

САМОВІЛЬНЕ ЗАЛИШЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ АБО МІСЦЯ СЛУЖБИ: АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧИХ НЕДОЛІКІВ

24 лютого 2022 року Законом України № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» [4] на всій території України було введено воєнний стан. Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» передбачено можливість обмеження конституційних права і свобод людини та громадянина, передбачених ст. 30–34, 38, 39, 41–44, 53 Конституції України, а також